

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 7 lipca 2011 r. — O, S przeciwko Maahanmuuttovirasto

(Sprawa C-356/11)

(2011/C 269/74)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: O, S

Strona pozwana: Maahanmuuttovirasto

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 20 TFUE stoi na przeszkodzie odmowie wydania obywatelowi państwa trzeciego karty pobytu z uwagi na brak środków na utrzymanie, jeżeli jego sytuacja rodzinna przedstawia się w ten sposób, że jego małżonka sprawuje władzę rodzicielską nad dzieckiem, które posiada status obywatela Unii, natomiast wspomniany obywatel państwa trzeciego nie jest ani rodzicem tego dziecka, ani nie sprawuje nad nim władzy rodzicielskiej?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: czy skutki wywołane przez art. 20 TFUE należy ocenić inaczej, jeżeli obywatel państwa trzeciego, który nie posiada karty pobytu, jego małżonka i dziecko, nad którym władzę rodzicielską sprawuje owa małżonka i które jest obywatelem Unii, zamieszkują wspólnie?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 7 lipca 2011 r. — Maahanmuuttovirasto przeciwko L

(Sprawa C-357/11)

(2011/C 269/75)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maahanmuuttovirasto

Strona pozwana: L

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 20 TFUE stoi na przeszkodzie odmowie wydania obywatelowi państwa trzeciego karty pobytu z uwagi na brak środków na utrzymanie, jeżeli jego sytuacja rodzinna przedstawia się w ten sposób, że jego małżonka sprawuje władzę rodzicielską nad dzieckiem, które posiada status obywatela Unii, natomiast wspomniany obywatel państwa trzeciego nie jest ani rodzicem tego dziecka, ani nie spr-

wuje nad nim władzy rodzicielskiej, a ponadto nie zamieszkuje wspólnie z małżonką i jej dzieckiem?

- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: czy skutki wywołane przez art. 20 TFUE należy ocenić inaczej, jeżeli obywatel państwa trzeciego, który nie posiada karty pobytu i nie przebywa w Finlandii, oraz jego małżonka mają wspólne dziecko przebywające w Finlandii i będące obywatelem państwa trzeciego, nad którym wspólnie sprawują władzę rodzicielską?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 8 lipca 2011 r. — Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen liikenne ja infrastruktuuri -vastuualue

(Sprawa C-358/11)

(2011/C 269/76)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen liikenne ja infrastruktuuri -vastuualue

Strona pozwana: Lapin luonnonsuojelupiiri ry et Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z okoliczności, że odpady zostały zaklasyfikowane jako odpady niebezpieczne, można wnioskować bezpośrednio, iż zastosowanie danej substancji lub przedmiotu prowadzi do ogólnych niekorzystnych skutków dla środowiska lub zdrowia w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2008/98/WE ⁽¹⁾ w sprawie odpadów? Czy odpady niebezpieczne również mogą przestać być odpadami, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 6 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów?
- 2) Czy dla wykładni pojęcia „odpady”, a w szczególności obowiązku odzysku substancji lub produktu, ma znaczenie okoliczność, że ponowne wykorzystanie produktu poddanego ocenie jest dozwolone w określonych warunkach na podstawie załącznika XVII wspomnianego w art. 67 rozporządzenia REACH ⁽²⁾? Jeżeli tak, jakie znaczenie należy przypisać tej okoliczności?
- 3) Czy w art. 67 rozporządzenia REACH zharmonizowane zostały wymogi dotyczące produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania w rozumieniu art. 128 ust. 2 rozporządzenia REACH, wobec czego na podstawie krajowych przepisów dotyczących ochrony środowiska nie można zakazać zastosowania związków i produktów wymienionych w załączniku XVII, jeżeli ograniczenia te nie zostały opublikowane w wykazie sporządzonym przez Komisję zgodnie z art. 67 ust. 3 rozporządzenia REACH?

- 4) Czy zawarty w pkt 19 ust. 4 lit. b) załącznika XVII do rozporządzenia REACH wykaz sposobów użycia drewna zabezpieczonego roztworem CCA należy interpretować w ten sposób, że wszystkie możliwe sposoby wykorzystania są w nim wymienione wyczerpująco?
- 5) Czy wykorzystanie drewna, o którym mowa w niniejszym przypadku, jako podbudowy ścieżki z desek może być traktowane tak jak sposoby wykorzystania wymienione w wykazie wspomnianym w pytaniu czwartym, wobec czego można zezwolić na to wykorzystanie na podstawie pkt 19 ust. 4 lit. b) załącznika XVII do rozporządzenia REACH, o ile spełnione są pozostałe wymagane warunki?
- 6) Jakie aspekty należy uwzględnić w ramach oceny, czy istnieje ryzyko wielokrotnego kontaktu ze skórą człowieka w rozumieniu pkt 19 ust. 4 lit. d) załącznika XVII do rozporządzenia REACH?
- 7) Czy wyrażenie „istnieje ryzyko”, zawarte w przepisie przywołanym w pytaniu 6, oznacza, że wielokrotny kontakt ze skórą człowieka jest teoretycznie możliwy, czy też że jest on co najmniej w pewnym stopniu prawdopodobny?

- (1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312, s. 3).
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającej dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającą rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Elegktiko Synedrio (Grecja) w dniu 7 lipca 2011 r. — Komisarz Elegktiko Synedrio przy ministerstwie kultury i turystyki przeciwko Wydziałowi kontroli księgowej ministerstwa kultury i turystyki i Konstantinoowi Antonopoulosowi

(Sprawa C-363/11)

(2011/C 269/77)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Elegktiko Synedrio

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Komisarz Elegktiko Synedrio [trybunału obrachunkowego] przy ministerstwie kultury i turystyki

Strona pozwana: Wydział kontroli księgowej ministerstwa kultury i turystyki i Konstantinos Antonopoulos

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przyznanie pracownikowi wynagrodzenia za okres nieobecności w pracy z tytułu działalności związkowej stanowi warunki pracy czy też warunki zatrudnienia w rozumieniu prawa Unii, w szczególności czy przepisy prawa przewidujące możliwość nieobecności w pracy z tytułu działalności związkowej bez prawa do wynagrodzenia w odniesieniu do pracowników zatrudnionych w sektorze publicznym na podstawie stosunku pracy na czas określony, nie zajmujących stałego stanowiska i będących członkami zarządu organizacji związkowej stanowią „warunki pracy” w rozumieniu art. 137 ust. 1 lit. b) WE i „warunki zatrudnienia”, o których mowa w klauzuli 4 pkt 1 porozumienia ramowego [dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC)] czy też taka kwestia należy do zakresu wynagrodzenia i prawa zrzeszania się, do których prawo Unii nie znajduje zastosowania?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy pracownik zatrudniony w sektorze publicznym na podstawie stosunku pracy prawa prywatnego na czas nieokreślony, który zajmuje stałe stanowisko i wykonuje tę samą pracę co pracownik zatrudniony na podstawie stosunku pracy prawa prywatnego na czas określony, który nie zajmuje stałego stanowiska jest pracownikiem „porównywalnym” do tego drugiego pracownika w rozumieniu klauzuli 3 pkt 2 i klauzuli 4 pkt 1 porozumienia ramowego czy też okoliczność, iż konstytucja państwa (art. 103) i odnośne przepisy wykonawcze przewidują w odniesieniu do niego specjalny system zatrudnienia (w zakresie zatrudnienia i specjalnych gwarancji zgodnie z art. 103 ust. 3 konstytucji) wystarcza by uznać, że nie jest on pracownikiem „porównywalnym” i w efekcie nie można go zrównać z pracownikiem zatrudnionym na podstawie stosunku pracy prawa prywatnego na czas określony, który nie zajmuje stałego stanowiska?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzących na poprzednie pytania:
 - a) jeżeli z przepisów krajowych wynika, że dopuszcza się możliwość płatnej nieobecności w pracy z tytułu działalności związkowej (do 9 dni miesięcznie) pracowników zatrudnionych w sektorze publicznym na podstawie stosunku pracy na czas nieokreślony, którzy zajmują stałe stanowisko i są członkami zarządu organizacji związkowej drugiego stopnia, podczas gdy pracownikom posiadającym taki sam status związkowy, którzy zatrudnieni są w tej samej jednostce publicznej na czas określony nie zajmując stałego stanowiska przysługuje jedynie prawo do bezpłatnej nieobecności z tytułu działalności związkowej o tym samym wymiarze czasu, czy taka różnica stanowi mniej korzystne traktowanie tej drugiej kategorii pracowników w rozumieniu klauzuli 4 pkt 1 porozumienia ramowego?
 - b) czy sam ograniczony czas trwania stosunku pracy drugiej kategorii pracowników a także ich wyodrębnienie z ogólnego systemu zatrudnienia (w zakresie zatrudnienia, awansu, rozwiązania stosunku pracy) mogą stanowić obiektywne względy uzasadniające taką różnicę?
- 4) Czy sporna różnica między związkowcami będącymi pracownikami zatrudnionymi na czas nieokreślony, którzy zajmują stałe stanowisko w jednostce publicznej a związkowcami posiadającymi taki sam status związkowy, którzy są zatrudnieni na czas określony w tej samej jednostce